

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217695
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118217695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci žalobcu EUROMOTOR, spol. s r.o., Čerešňová 8A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31561357, zast. Advokátska kancelária SZARSZOI, s.r.o., Bakossova 14464/3C, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47254491 proti žalovanému 1/ R. G., S.. XX. XX. XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX M. M., zast. advokátom JUDr. Petrom Škrabákom, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42186421, 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00585441, zast. Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36868299, o zaplatenie 13 886,64 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť trovy konania žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 09. 02. 2018 domáhal od žalovaných náhrady škody spôsobenej dopravnou nehodou vo výške 13 886,64 Eur.

Nárok voči žalovanému v 1/ rade si odvodzoval od znenia ustanovenia § 420 a nasledujúcich O. z. a od žalovaného v 2/ rade v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení č. 381/2001 Z. z. zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

2. Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, ich zástupcov, správou o nehode zo dňa 29. 04. 2016, trestným rozkazom tunajšieho súdu v konaní 1T/90/2016, záznamom o pracovnom úraze, oznámením poistnej udalosti, dokladom o práceneschopnosti zamestnanca žalobcu Z. Č., lekárskeho posudkom Z. Č. zo dňa 08. 06. 2017, výpoveďou zamestnávateľa zo dňa 22. 06. 2017, lekárskeho posudkom zo dňa 21. 06. 2017, protokolom Inšpektorátu práce Banská Bystrica zo dňa 08. 08. 2017, lekárskeho posudkom zo dňa 16. 02. 2017, rozhodnutím úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 22. 02. 2017, korešpondenciou strán, výplatnou páskou Z. Č. za september 2017, výpisom účtu žalobcu, potvrdením o výške odvodov za zamestnanca Z. Č. a zistil tento skutkový stav:

4. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný v 1/ rade spôsobil dopravnú nehodu dňa 29. 04. 2016, za ktorý skutok bol uznaný vinným rozhodnutím tunajšieho súdu v konaní 1T/90/2016 zo dňa 18. 11. 2016. Pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu zdravia zamestnanca žalobcu Z. Č. a to pri plnení jeho pracovných úloh, ktoré poškodenie zdravia bolo potom kvalifikované ako pracovný úraz. Z. Č. bol práceneschopný od 29. 04. 2016 do 27. 04. 2017. Po skončení práceneschopnosti nemohol vykonávať svoju dovtedajšiu

prácu a žalobca mu nemal možnosť prideliť inú prácu. Z. Č. mu predložil lekársky posudok, z ktorého vyplynulo, že nie je schopný v dôsledku pracovného úrazu vykonávať práce servisného technika, na ktorú bol zaradený. Z týchto dôvodov mu bol nútený dať dňa 22. 06. 2017 výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce. Pracovný pomer skončil uplynutím výpovednej doby dňa 03. 09. 2017, pričom zamestnancovi vznikol nárok na 10-mesačné odstupné. Toto vrátane odvodov predstavovalo sumu 12 651,41 Eur, ktorý nárok si uplatnil voči žalovaným ako vzniknutú škodu v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. V priebehu konania rozšíril žalobu aj o nárok na náhradu škody z titulu vyplateného odchodného vo výške 1 235,23 Eur.

5. Žalovaný v 1/ rade zodpovedá za vzniknutú škodu v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalovaný v 2/ rade v zmysle § 2 a § 4 zákona 381/2001 Z. z. Aj keď tieto ustanovenia výslovne neupravujú nárok poškodeného na náhradu škody v zmysle tohto špeciálneho právneho predpisu, žalobca poukázal na smernicu európskeho parlamentu a rady č. 2009/103/ES kapitolu I článok 1 a článok 3. Podľa jeho názoru medzi škody, ktoré v súlade so smernicami vydanými európskym parlamentom a radou týkajúcimi sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy. Nemožno dospieť k záveru, že normotvorca únie si želel zúžiť ochranu len na osoby, ktoré sa priamo zúčastnili na škodovej udalosti.

6. Žalovaný v 1/ rade žiadal žalobu v plnom rozsahu voči jeho osobe zamietnuť. Poprel existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi porušením povinností na jeho strane a vznikom škody, ktorej náhrady sa žalobca domáhal v tomto konaní.

Nárok zamestnanca na odstupné vznikol na základe jednostranného právneho úkonu žalobcu - výpovede, nie z dôvodu pracovného úrazu. Došlo tým k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi porušením povinností na strane žalovaného v 1/ rade a vznikom škody, keď samotný žalobca si zapríčinil vznik tejto škody. Poukázal na znenie ustanovenia § 415 O. z., podľa ktorého si má každý počínať tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku. Zároveň poprel, že došlo k zhoršeniu zdravotného stavu poškodeného zamestnanca žalobcu jeho zavinením. Na túto otázku navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Bližšie dôvody neuviedol.

7. Žalovaný v 2/ rade žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že zákon o povinnom zmluvnom poistení mu neukladá povinnosť vyplácať refundáciu odstupného. Táto povinnosť nevyplyva zo žiadneho ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení ani z ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 citovaného zákona. Nie je daná priama príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a vzniknutou škodou tak, ako ju požaduje žalobca. Nároky žalobcu vyplývajú zo Zákonníka práce a nejedná sa o nárok z titulu náhrady škody. Čo sa týka rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Haasová sp. zn. C-22/12, na ktorý odkazoval zástupca žalobcu, týmto rozsudkom riešil ESD predbežnú otázku, s ktorou sa naň obrátil slovenský súd, či z povinného zmluvného poistenia sa má hrať nemajetková ujma pozostalých, t. j. nie refundácia odstupného v prospech zamestnávateľa. Toto rozhodnutie nemá subsidiárny právny účinok na právny poriadok Slovenskej republiky. Rieši navyše náhradu nemajetkovej ujmy a nie náhradu vecnej škody.

8. Zástupca žalobcu k vyjadreniu žalovaných uviedol, že v čase po skončení PN jeho zamestnanca mu žalobca nemal možnosť pridelovať prácu, na ktorú bol zaradený ani inú náhradnú prácu, a preto mu platil 5 mesiacov mzdu, keďže existovala prekážka na jeho strane. Keby mu nebol dal výpoveď z týchto dôvodov, vznikla by mu ešte vyššia škoda. On sám je osobou poškodenou v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení dopravnou nehodou. Požadovaná suma predstavuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

9. Zástupca žalovaného v 1/ rade uviedol, že nemá vedomosť o tom, či bol žalovaný v 1/ rade v čase dopravnej nehody zároveň aj prevádzkovateľom motorového vozidla. Vo vzťahu k tvrdeniu zástupcu žalobcu uviedol, že sa nejednalo o prekážku na strane zamestnávateľa ale na strane zamestnanca. V tom prípade, ak zamestnanec nevykonáva prácu, nemá nárok na mzdu. Bolo možné skončiť jeho pracovný pomer okamžitým skončením pracovného pomeru.

10. Predmetom sporu bol nárok na náhradu škody spôsobenej dopravnou nehodou žalovaného v 1/ rade.

11. V konaní nebola sporná otázka, že žalovaný v 1/ rade spôsobil dopravnú nehodu dňa 29. 04. 2016, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu zdravia zamestnanca žalobcu.

12. Nebolo sporné, že v dôsledku poškodenia zdravia zamestnanec žalobcu nemohol vykonávať po skončení PN svoju pôvodnú prácu a že žalobca ako jeho zamestnávateľ nemal možnosť ho zamestnávať v inom pracovnom zaradení. Žalovaná škoda predstavovala potom vyplatené odstupné v dôsledku výpovede, ktorú dal žalobca svojmu zamestnancovi v zmysle § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce v súvislosti so znením § 73 ods. 3 Zákonníka práce účinného v tej dobe ako aj odchodné podľa § 76a Zákonníka práce.

13. Vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade, u tohto sa jedná o nárok na náhradu škody vyplývajúci zo znenia § 420 O. z., pokiaľ by tento v čase dopravnej nehody nebol prevádzkovateľom motorového vozidla.

14. Ak by bol, jednalo by sa o nárok vyplývajúci zo znenia § 427 ods. 2 O. z.

15. Predpokladom vzniku zodpovednosti za vzniknutú škodu v prípade citovaných zákonných ustanovení sú:

1. porušenie právnej povinnosti
2. vznik škody
3. priama príčinná súvislosť medzi 1 a 2
4. v prípade zodpovednosti za škodu podľa § 420 O. z. zavinenie.

16. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalovaného v 1/ rade došlo k porušeniu jeho povinnosti upravenej v zákone o cestnej premávke tým, že nedal prednosť v jazde vozidlu na hlavnej ceste, za ktoré konanie bol aj uznaný vinným rozhodnutím tunajšieho súdu v konaní 1T/90/2016. Sporná bola existencia priamej príčinnej súvislosti medzi porušením jeho povinnosti a vzniknutou škodou na strane žalobcu.

17. Dôkazné bremeno na preukázanie všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu bolo na žalobcovi. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede, teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku, pričom príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Jedná sa o otázku skutkovú, ktoré súd so zreteľom na konkrétne okolnosti vyhodnocuje.

18. V danom prípade je nesporné, že priamou príčinou, pre ktorú žalobca musel vyplatiť odstupné svojmu zamestnancovi, bola skutočnosť, že mu dal výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce.

19. Podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce účinného ku dňu 22. 06. 2017 zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, alebo ak ju nesmie vykonávať pre chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou, alebo ak na pracovisku dosiahol najvyššiu prípustnú expozíciu určenú rozhodnutím príslušného orgánu verejného zdravotníctva.

20. Podľa § 76 ods. 3 Zákonníka práce účinného ku dňu 30. 09. 2017 zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou alebo dohodou z dôvodov, že zamestnanec nesmie vykonávať prácu pre pracovný úraz, chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou, alebo ak na pracovisku dosiahol najvyššiu prípustnú expozíciu určenú rozhodnutím príslušného orgánu verejného zdravotníctva, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné v sume najmenej desaťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku; to neplatí, ak bol pracovný úraz spôsobený tým, že zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali, alebo pracovný úraz si spôsobil zamestnanec pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a zamestnávateľ nemohol pracovnému úrazu zabrániť.

21. Dôvodom na uplatnenie výpovede zamestnávateľa na základe tohto zákonného ustanovenia je dlhodobá strata zdravotnej spôsobilosti zamestnanca bez ohľadu na príčinu tejto straty (t. j. môže sa jednať o vonkajšie vplyvy ale aj otázku dedičnosti, prípadne dôvody na strane samotného zamestnanca).

22. K pristúpeniu skončenia pracovného pomeru výpoveďou z tohto zákonného dôvodu prichádza však len v prípade, ak nemá zamestnávateľ možnosť ponúknuť zamestnancovi inú vhodnú prácu. Aj keď však táto situácia nastane, nemôže toto byť na ujmu tretím osobám, pokiaľ zákonodarca sám stanovil takúto povinnosť v Zákonníku práce pre zamestnávateľa.

23. Súd sa potom stotožnil s názorom zástupcu žalovaného v 1/ rade, že splnenie si zákonnej povinnosti upravenej v ustanovení § 76 ods. 3 Zákonníka práce, t j. vyplatiť odstupné, nemôže predstavovať zároveň nárok na náhradu škody voči tretej osobe.

24. Žalobca sa ďalej domáhal náhrady vyplatenia odchodného svojmu zamestnancovi, ktorý o to požiadal na základe priznaného invalidného dôchodku rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 07. 09. 2017, ktorú sumu vyplatil 13. 04. 2018.

25. Podľa § 76a ods. 1 Zákonníka práce zamestnancovi patrí pri prvom skončení pracovného pomeru po vzniku nároku na starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70%, odchodné najmenej v sume jeho priemerného mesačného zárobku, ak požiada o poskytnutie uvedeného dôchodku pred skončením pracovného pomeru alebo do desiatich pracovných dní po jeho skončení.

(2) Zamestnancovi patrí pri skončení pracovného pomeru odchodné najmenej v sume jeho priemerného mesačného zárobku, ak mu bol priznaný predčasný starobný dôchodok na základe žiadosti podanej pred skončením pracovného pomeru alebo do desiatich dní po jeho skončení.

26. Súd opätovne konštatuje, že splnenie si zákonnej povinnosti upravenej v citovanom zákonom ustanovení § 76a Zákonníka práce vyplatiť odchodné za splnenia zákonných podmienok nemôže predstavovať zároveň nárok na náhradu škody voči tretej osobe.

27. Vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade si nárok žalobca odvodzoval zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

28. Podľa § 4 ods. 1 zákona 381/2001 Z. z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

(3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

29. Podľa § 15 ods. 1 Zákona 381/2001 Z. z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

30. Nárok žalobcu voči žalovanému v 2/ rade by bol daný v zmysle § 15 ods. 1 len v prípade, ak by zároveň boli splnené podmienky zaradenia tohto nároku pod nároky uvedené v § 4 ods. 2.

31. Z citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 vyplýva, že sa nejedná o demonštratívny výpočet plnení, ktoré má hrať za poistenca žalovaný v prípade povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ale sa jedná o taxatívne vymedzené nároky. Požadovaný nárok z titulu vyplateného odstupného ako aj odchodného zamestnávateľom poškodeného nemožno subsumovať pod žiaden z uvedených plnení

32. Na daný prípad nemožno ani aplikovať citované rozhodnutie európskeho súdneho dvora vo veci Haasová, ktorá sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, t. j. nie vecnej škody, vo vzťahu k pozostalým usmrtených obetí dopravnými nehodami, čo nie je daný prípad.

33. Vzhľadom k tomu, že súd zamietol nárok žalobcu voči žalovanému v 1/ rade z dôvodov už uvedených, neprichádza do úvahy ani zodpovednosť na strane žalovaného v 2/ rade. Z týchto dôvodov súd žalobu voči nemu zamietol.

34. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa zásady úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).